

КАКО СУ ИЗГЛЕДАЛИ СОМБОРСКИ ПУТЕВИ У НЕДЕЉУ ПОПОДНЕ?

ЗИМСКА АВАНТУРА У РАВНИЦИ

Шта може да натера новинара да напусти топлу кућу непосредно пред „свети“ недељни ручак? Новинарски задатак за чије одбијање не може да се нађе ниједно оправдање ни у једном новинарском кодексу. Тако је почело зимско путовање по завејаним путевима у околини Сомбора фоторепортера и новинара „Сомборских новина“. Путовање је кренуло уз „помози Боже“... Кренувши трагом вести да великих проблема има на путу према Сивцу, запутили смо се у Кљајићево према чувеној кривини „Јагњево“. Број аутомобила који су нам долазили у сусрет говорио је да пут и није толико непроходан, што нам је потврдио и глас са радија, који је обавештавао слушаоце да је камјон који је запречио пут уклоњен и да је пут проходан. Пала је одлука да извршимо полукружно окретање на још увек снегом покривеном коловозу и кренемо назад за Сомбор, па правац Чоноплја. Успут смо видели Сомборце како лопатама ослобађају своје ћуприје и тротоаре испред кућа

од снега. Бели покривач највише је развеселио малишане. Пут за Чоноплју нудио је већ суровију реалност. Заслепљујућу белину свуда наоколо реметили су само трагови гума, сведочећи о људима који су морали да покрену своје аутомобиле и крену на пут. Таква авантура није била нимало лака, јер је Чоноплјански пут на појединим местима имао само једну траку, ограђену зидом од снега. Мимоилажење два аутомобила било је могуће једино уз стрпљиво чекање да возило из супротног смера прође. Пошто двојац фоторепортер-новинар није био опремљен теренским возилом, пала је одлука о још једном полукружном окретању, које је на крају више личило на Брауново кретање познато из градива основношколске физике.

СПАСОНОСНА ЛОПАТА

Следећа дестинација - пут ка Суботици. Намера нам је била да видимо може ли се стићи до Билића и Ранчева. На раскрсници са северним делом

обилазнице око Сомбора видели смо тамноплави аутомобил, којег тројица покушавају да ископају из белих окова. Двојица комуналних полицајаца помагали су младићу, чији ауто је још у суботу увече запао у снег и остао по сред раскрснице. Као помоћ понудили смо нашу црвену пластичну лопату и после двадесетак минута копања, уз мало физичке снаге и неколико „о-рук“ тамноплави караван је био избављен.

Видевши да обилазница према Гаковачком путу изгледа пристojно, решили смо да туда наставимо ка Безданском путу и кроз град ка Апатину. Деоница до Гаковачког пута била је пристojно очишћена, чак смо видели и тих дана толико помињану грталицу, која је уздигнутог раоника прошишала покрај нас. Када смо прешли на део обилазнице од Гаковачког ка Безданском путу, пожелели смо да је гртаница испред нас: пут је био далеко од очишћеног. Некако смо се пробили кроз сметове који су се стварали на коловозу и наставили своје путовање ка Апатину. После пруге, а пре аеродрома, опет је постојала само једна трака на путу, па смо, што би рекли „маратонци“, јурили 30 на сат. Велики зелени војни УЛТ је гурао снег са пута испред аеродрома, што нам је пружио наду да је пут према Апатину добар. Поглед на скретање према Купусини нас је мало поколебао, јер је изгледао готово невероватно: тек-тек пробијена кривудава путања водила је ка селу. Даље од канала се нисмо упуштали, већ смо пошли да видимо какво је стање на Стапарском путу и може ли се до Градине. Стигли смо до моста и скренули ка „Панонки“, али даље од улаза у уљару „Сунце“ нисмо могли, јер се није знало где је пут. Ипак, од Градине нисмо хтели да одустанемо. Вратили смо се Стапарским путем, скренули код хиподрома ка царинарници, па на индустријски пут. Врло брзо смо наишли на два момка чији ауто је „насео“ на снег, па ни напред ни назад. Опет је лопата постала важан елемент, почели смо са ископавањем и гурањем, али ауто није имао намеру да се помери. Иначе, у спасавању и вучењу „наслоног“ аутомобила заглавио се и наш четвороточкаш, тако да смо проблем успешно удуплали. Испред нас, код „Панонке“, било

Мимоилажење у зимским условима

Комунална полиција помаже у откопавању

Недељна занимација пред ручак

Испод снега је пут за Купусину

је још запалих аутомобила, али се убрзо на хоризонту указала нада: позамашни трактор из Градине. Снажна машина је аутомобиле извлачила као од шале, па су сви брже-боље успели да напусте завејани пут. Екипа „Сомборских“ одлучила је да је авантуре доста и да не би требало да постанемо део проблема Зимске службе. У сваком случају, недељни ручак тада је већ био прилично хладан.

Снег - дечија радост

Трактор спасилац

НА ЛИКУ МЕСТА: У УТОРАК ПРОБИЈЕНИ СМЕТОВИ ПРЕМА ГРАДИНИ И РАДОЈЕВИЋ САЛАШИМА

ПРОБИЈЕНИ СМЕТОВИ

Након што су два дана били одвојени од остатка света у уторак је пробijen пут и према Радојевић салашима и Градини. Према речима мештана салаши су били завејани од суботе поподне, али живот није стао ниједног тренутка.

Било је проблема и са струјом, људи су газили преко њива јер је тако било лакше. Пuteви су виши па су задржавали вејавицу и правили сметове високе и до два метра. Мештани су овде оувећ били организовани, помажу путарима тракторима и

ралицама. Било је теško очитисти ове пете, напомињу радници из Зимске службе, јер су људи током мећаве оставили ауто и отишли. Возила су сметала у чишћењу наноса, али у уторак по подне и Градина и Радојевић салаши су „ослобођени“.

